

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

> Retouradres Postbus 20350 2500 EJ Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Bezoekadres:
Parnassusplein 5
2511 VX Den Haag
T 070 340 79 11
F 070 340 78 34
www.rijksoverheid.nl

Ons kenmerk
1020520-155326-DMO

Bijlage(n)
-

Uw kenmerk
2016Z15591

Datum 26 oktober 2016
Betreft Commissiebrief Tweede Kamer inzake Verzoek om informatie over
landelijke wet- en regelgeving voor Wmo beschermd wonen in een andere
gemeente dan de gemeente waarin men woont

*Correspondentie uitsluitend
richten aan het retouradres
met vermelding van de datum
en het kenmerk van deze
brief.*

Geachte voorzitter,

In een brief van 14 september 2016 heeft de vaste commissie voor
Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) van uw Kamer verzocht om een reactie
op de door uw Kamercommissie ontvangen brief van Boeijend Huys
Ouderenzorg/Jongerenzorg BV (Boeijend Huys) te Berkel-Enschot. Conform het
verzoek van uw Kamercommissie stuur ik u hierbij mijn reactie op deze brief.

In zijn brief aan uw commissie stelt de brievenschrijver de vraag of het klopt dat
op grond van landelijke wet- en regelgeving zorgvragers met een Wmo indicatie
feitelijk niet kunnen verhuizen naar een andere gemeente.

Op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo 2015) zijn
gemeenten verantwoordelijk voor het bieden van maatschappelijke ondersteuning
aan ingezetenen. De ondersteuning bestaat uit verschillende door het college van
burgermeester en wethouder verstrekte voorzieningen. De te verstrekken
voorzieningen worden middels verordeningen vastgelegd.

De Wmo 2015 regelt wanneer een ingezetene in ieder geval in aanmerking komt
voor een voorziening. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen ingezetenen van
een gemeente en ingezetenen van Nederland:

- Op grond van artikel 1.2.1, onderdeel a, Wmo 2015 kan het college een
maatwerkvoorziening verstrekken aan een ingezetene van een gemeente, ter
ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie
- Op grond van artikel 1.2.1, onderdelen b en c, kan het college beschermd
wonen en opvang bieden aan een ingezetene van Nederland die zich tot het
college wendt.

Waar het de opvang en het beschermd wonen betreft, kunnen ingezetenen van
elke Nederlandse gemeente zich tot elk college wenden. Aldus is landelijke
toegankelijkheid van de voorzieningen gewaarborgd en wordt voorkomen dat de
behoefte aan beschermd wonen een belemmering vormt voor mensen om zich
elders te vestigen. Er is geen landelijke wet- en regelgeving die verhuizingen
onmogelijk maakt.

Bij beschermd wonen kan het college, waartoe men zich heeft gewend, buiten de gemeentegrenzen een accommodatie regelen, zo kunnen bijv. vormen van beschermd wonen heel specifiek zijn, zodat daar landelijk slechts een beperkt aantal voorzieningen voor beschikbaar is. Gemeenten maken daarover onderling afspraken. Het college waartoe de ingezetene zich heeft gewend blijft verantwoordelijk. Als men niet meer gebruik wenst te maken van de voorziening beschermd wonen die het college verstrekt, staat het vrij om te verhuizen, men moet in dat geval wel opnieuw een voorziening aanvragen in de nieuwe gemeente. Gemeenten hebben eigen beleid om voorzieningen in te kopen en in te richten. Dit betekent dat de nieuwe gemeente opnieuw mag onderzoeken welk maatwerk nodig is.

Volledigheidshalve kan nog worden genoemd dat op grond van het overgangsrecht mensen met een AWBZ-indicatie (GGZ-C) nog in ieder geval tot 2020 jegens het college van de gemeente waarvan zij ingezetene zijn die indicatie (in natura) kunnen verzilveren. Dit betekent dat hier niet dezelfde landelijke toegankelijkheid geldt als is geregeld voor opvang en beschermd wonen. Dit laat onverlet dat iemand gewoon kan verhuizen en zijn indicatie kan verzilveren in zijn nieuwe gemeente, dat die persoon afspraken maakt met zijn nieuwe gemeente over een passende voorziening of dat deze afziet van zijn overgangsrecht en een nieuwe maatwerkvoorziening beschermd wonen aanvraagt.

Hoogachtend,

de staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

drs. M.J. van Rijn